

Měsícsvit 2

Pamatuješ si ten den, jako by to bylo včera, ačkoliv jsi tehdy byl ještě dítě... Máma, která ve vaší rodině měla vždy hlavní slovo, zrovna něco vařila a řvala po Tvých nejmladších sourozencích, aby se přestali prát. Ty jsi zrovna štípal dříví do pece, když na Tebe máma houkla: „Hej, Thale! Gnall se zase někam zatoulal. Běž ho najít, za chvíli bude oběd! Jestli tu nebudete včas, seřežu vás jak koně!“ Mámě se neodmlouvá, a tak jsi šel. Poptal ses ve vsi, jestli ho někdo neviděl, a navedli tě do lesa. Tušil jsi, kam zhruba vyrazil, protože tam Gnall chodil často. Těžko říct, jestli ho fascinovaly víc houby, nebo veverky, ale bylo ti to jedno. Volal jsi jeho jméno, ale nikdo neodpovídal. Pak jsi to zaslechl...

Krutý smích z několika hrdel. A Gnallův hlas. Rozběhl ses tím směrem a sichr: hlouček lidí v čele s Brohasem, obávaným elfským hraničářem Bandy lotrů sužujících vaši krajinu si dobíral Tvého mladšího, devítiletého bratra. Jeho namyšlený úšklebek a pohazování světlými, vlnitými vlasy tě občas straší ve snech. Zatmělo se Ti před očima, když si viděl, jak kolem Gnalla skupina násilníků stojí v kruhu, ždouchají do něj a smějí se mu, že je velký a určitě pitomý. Rozběhl ses k nim a řval na ně, ať ho nechají jít. Vyplivl jsi na ně všechna sprostá slova, která jsi uměl, i ta, která máma občas uměla použít, ale dala vám ohromný pohlavek, když jste se je pokusili vyslovit vy. Chlapů ale bylo pět, byli ozbrojení a zkušení v boji. Snadno Tě chytili, srazili k zemi a dva z nich Tě pak drželi v kleče. Zkoušel jsi sebou házet, ale neměl jsi proti nim šanci. Mohl jsi jen vztekle a bezmocně zírat, jak trápí Tvého bratra.

“Hele, blbečku, zahrajeme si hru, co ty na to?” řekl najednou Brohas. Tu větu nikdy nezapomeneš. Ta slova, intonaci, jeho odporný úsměv, když je říkal. “Vystřelím ti pod nohy pět šípů a ty mi pěkně zatancuješ, jak budeš uskakovat. Za každý šíp, kterým tě netrefím, ti pak dám zlaťák. A pak vás oba nechám upalovat domů. Co ty na to?” Křičel jsi na Gnalla, že je do pitomost, že si z něj jen utahuje, že mu nemá nic odpovídat, ale Brohasovi muži tě hned umlčeli a Gnall na tu “hru” přistoupil. Brohas mu začal pod nohy střílet šíp za šípem, Gnall zmateně uskakoval, občas spadnul na zem. Všichni se dobře bavili a tobě bylo jasné, že Brohas střílí záměrně špatně. Z toho, co jsi o něm slyšel, by nedávalo smysl, aby byl tak mizerný střelec. Až přišlo na poslední šíp...

Brohas tentokrát luk zamířil malinko víc a bylo v jeho očích vidět, že se opravdu soustředí. Gnall se pokusil uskočit o vteřinu dříve, než Brohas vystřelil. V hrdle ti uváznuł výkřik.

Krev.

Šíp projel Gnallovou levou nohou, hrot pokrytý jeho krví. Doteď vidíš to nechutně roztráštěné koleno. Jak ostře si pamatuješ tuto scénu, kdy se jakoby zastavil čas, co následovalo, máš v mlze. Nebo spíš nedokážeš přesně popsát, v jakém pořadí se staly následující okamžiky. Vidíš ty obrazy: Gnall se slzami v očích prosí o 4 zlaté, které mu Brohas dluží. Všichni se smějí a jde vidět, že si uvědomují, že tohle možná přehnali. Gnall se vrhá (jak to zvládnul?!) na Brohase. Jeden z jeho mužů Gnallovi téměř čistě přesekává mečem pravačku v lokti. Gnall je na zemi a ti, co tě neдрží, do něj kopou. Ruce tě pouštějí a těch pět hajzlů mizí mezi stromy.

Domů se vracíš úplně vyčerpaný, slzy a sople ti smáčí obličej, všude na sobě máš bratrovu krev. Nevíš jak, ale nějak jsi ho z lesa odtáhnul. Nemáš sílu křičet. Máma se zastaví v půlce nadávky a zděšeně ti běží v ústřety.

Následující týdny proleží Gnall v horečkách s ranami obvázanými. O pravou ruku přišel, meč mu ji i tak úplně vyřadil z provozu. Nakonec se probudí, ale už nikdy nebude chodit. Vypráví vám o tom, jak se ti muži najednou objevili, nečekal je, a začali si ho dobírat a vysmívat se mu. Jak ses mu snažil pomoci, ale bylo to marné...

Od té doby jste se o něj museli starat. Sám nic pořádně dělat nemohl. Nemůže chodit, levou rukou toho nesvede tolik, co dokázal pravou, ale je naživu. Ovšem už nikdy nemohl lovit veverky, pomáhat doma, najít si práci, ženu, mít děti... Brohas zničil Gnallovi život a celé Tvé rodině také. A spravedlnost? Žádná. Co se stalo s jeho poskoky z toho dne, nevíš, ale Brohas a ostatní členové zákeřné Bandy, jejíž je součástí, stále běhá na svobodě. Je to výsměch Tvému zmrzačenému bratru. Je to plivanec do tváře spravedlnosti.

Místo, kde se to stalo, máš vypálené v paměti. V lese, kde rostou tři břízy z jednoho kmene, kde stromy nerostou ještě tolik hustě. To místo se ti občas vrací ve snech a lomcují s tebou nezpracované emoce, když si jej vybavíš. Od té doby ses mu vyhýbal, pokud to šlo. Místu, kde život Tvého bratra v podstatě skončil.